

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

Bp. 441 / 24.8.2023

Biroul permanent al Senatului

L. 522 / 5.09.2023

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 13 alin. (5) din Legea nr.213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților*, inițiată de domnul senator USR Cristian Bordei împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 441/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea alin. (5) al art. 13 din *Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii instanței competente să judece contestația formulată împotriva deciziei emise de Fondul de garantare a asiguraților referitor la respingerea cererii de plată a sumelor pretinse de creditorii de asigurări, ca fiind instanțele civile de la sediul sau domiciliul persoanei păgubite sau locul producerii pagubei (competența teritorială alternativă), în loc de instanțele civile de la sediului Fondului de garantare a asiguraților, astfel cum figurează în prezent (competență teritorială exclusivă).

II. Observații

1. În ceea ce privește competența de soluționare a contestațiilor împotriva deciziilor de respingere a cererilor de plată din partea Fondului de garantare a asiguraților (denumite generic "*contestații*") în cele ce

urmează), facem precizarea că, astfel cum figurează norma legală în prezent, competența materială, *ratione materiae*, va fi determinată după criteriul valoric, adică valoarea despăgubirilor solicitate de către creditorii de asigurări prin cererea de plată adresată Fondului.

Asfel, precizăm că instanțele competente după criteriul valoric sunt judecătoriile și tribunalul.

Conform art. 94 pct. 1 lit. k din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, judecătoria este competentă să soluționeze „*orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști*”. Potrivit art. 95 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, tribunalul, în calitate de instanță de drept comun în ceea ce privește judecata în primă instanță în civil, judecă „*în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe*”. Din acest raționament rezultă că, dacă cererile de până la 200000 lei inclusiv sunt de competența materială a judecătoriilor, cele ce depășesc acest prag valoric vor fi de competența tribunalului.

Considerăm că se instituie astfel competența de drept comun cuprinsă în *Codul de procedură civilă*, singurul criteriu stabilit prin lege specială fiind cel pentru determinarea competenței teritoriale, respectiv sediul Fondului, astfel că, instanțele competente să judece astfel de contestații sunt, pe baza criteriului valorii cererii deduse judecății, fie Judecătoria Sectorului 2 București, fie Tribunalul București. Pe cale de consecință menționăm că prevederea din cuprinsul *Notei de fundamentare* în sensul în care, Judecătoria Sectorului 2 București este singura instanță competentă să judece aceste contestații, este nejustificată.

2. Apreciem că modificarea propusă în inițiativa legislativă referitoare la modificarea instanței competente să soluționeze contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de despăgubire emise de Fondul de garantare a asiguraților, respectiv instanța în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul persoana păgubită sau locul producerii pagubei, ar conduce la întârzieri nejustificate la declinarea de competență de la o instanță la alta.

Subliniem că Fondul de garantare a asiguraților, potrivit *Legii nr. 213/2015*, este o „*persoană juridică de drept public care exercită atribuțiile și competențele potrivit prevederilor prezentei legi*”.

De asemenea, menționăm faptul că Fondul de garantare a asiguraților nu are o structură teritorială descentralizată specifică unui asigurător cu filiale/sucursale și/sau agenții/puncte de lucru în fiecare județ/oraș, astfel încât modificarea de competență propusă de inițiatori ar conduce la întâzieri în soluționarea litigiilor și nu ar fi în beneficiul potențialilor creditori de asigurări.

Astfel, apreciem că soluționarea litigiilor îndreptate împotriva deciziilor de despăgubire emise de Fondul de garantare a asiguraților ar trebui să se facă în mod unitar, de către instanțele civile de la sediul Fondului, conform prevederilor în vigoare.

Totodată, considerăm necesară menținerea textului în vigoare al art. 13 alin. (5) din Legea nr.213/2015 care prevede competența instanțelor civile de la sediul Fondului de a soluționa contestațiile la deciziile de respingere ale Fondului, respectiv *„În caz de respingere a sumelor pretinse se va emite o decizie de respingere, motivată; împotriva deciziei se poate formula contestație în termen de 30 zile de la comunicarea acesteia, sub sancțiunea decăderii, la instanțele civile de la sediul Fondului, potrivit normelor de competență generală din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată**

Cu stîmă,

Ion-MarcuŢI CIOBACU

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Preşedintele Senatului